

Lovforslag nr. L 226. Fremsat den 27. marts 1996 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Argentinas regering

§ 1. Overenskomst af 12. december 1995 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Republikken Argentinas Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 30.

Stk. 3. Den mellem Danmark og Argentina den 15. december 1948 indgåede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning af indtægter, der hidrører fra skibs- og luftfartsvirksomhed, skal ophøre med at have virkning i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

OVERENSKOMST
mellem
Kongeriget Danmarks regering og
Republikken Argentinas regering
til undgåelse af dobbeltbeskatning og
forhindring af skatteunddragelse for
så vidt angår indkomst- og formueskatter

OVERENSKOMST

mellem

Kongeriget Danmarks regering og Republikken Argentinas regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af

skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter

Kongerigets Danmarks regering og Republikken Argentinas regering, der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter, er blevet enige om følgende:

I. Overenskomstens anvendelsesområde

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der pålignes på hver af de kontraherende staters, dens politiske underafdelingers eller dens lokale myndigheders vegne, uden hensyn til hvorledes de opkræves.

2. Som indkomst- og formueskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten, hele formuen, eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue eller fast ejendom, skatter der pålignes den samlede lønsum, der udbetales af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.

3. De pågældende skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, er især:

- a) For Danmarks vedkommende:
  - (i) indkomstskatten til staten;
  - (ii) den kommunale indkomstskat;
  - (iii) den amtskommunale indkomstskat;
  - (iv) den særlige indkomstskat;
  - (v) kirkeskatten;
  - (vi) udbytteskatten;
  - (vii) renteskatten;
  - (viii) royaltyskatten;
  - (ix) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;

- (x) formueskatten til staten; (herefter omtalt som »dansk skat«);
- b) For Argentinas vedkommende:
  - (i) indkomstskatten (impuesto a las ganancias);
  - (ii) skatten på formuegoder (impuesto sobre los activos); og
  - (iii) skatten på personlige formuegoder (impuesto personal sobre los bienes no incorporados al proceso económico); (herefter omtalt som »argentinsk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse også på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter denne overenskomsts underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

II. Definitioner

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Argentina alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder de havområder, der støder op til Danmarks kystlinie i den udstrækning, Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder eller jurisdiktion herover i overensstemmelse med international ret; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Argentina«, anvendt i geografisk betydning, indbefatter de havområder, der støder op til Argentinas kystlinie i den udstrækning, Argentina kan udøve suverænitetsrettigheder eller jurisdiktion herover i overensstemmelse med international ret.
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;

- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med et skib eller luftfartøj, der anvendes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til transport af passagerer eller gods bortset fra tilfælde, hvor hovedformålet med transporten er at befordre passagerer eller gods mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetente myndighed« betyder:
- for så vidt angår Danmark, skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
  - for så vidt angår Argentina, »the Ministry of Economy and Works and Public Services, Secretary of Public Revenue«;
- i) udtrykket »statsborger« betyder:
- enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
  - enhver juridisk person, ethvert interessentskab og enhver forening, der består i kraft af den i en kontraherende stat gældende lovgivning.
2. Ved anvendelsen af denne overenskomst i en kontraherende stat på et hvilket som helst tidspunkt skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i dennes stats lovgivning om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, registrering eller ethvert andet lignende kriterium. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, hvis skattepligt i denne stat er begrænset til indkomst fra kilder i denne stat eller der beroende formue.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis har ophold;
- hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;
- er han statsborger i begge stater, eller er han ikke statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de to kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater bestræbe sig på at afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale og fastsætte de nærmere regler for overenskomstens anvendelse på en sådan person.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- en filial;
- et kontor;
- en fabrik;
- et værksted; og
- en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor efterforskning

af eller udvinding af naturforekomster finder sted.

3. Udtrykket »fast driftssted« omfatter endvidere:

- a) et bygnings-, anlægs-, montage- eller installationsarbejde eller tilsynsførende virksomhed i forbindelse dermed, men kun hvor arbejdet, projektet eller aktiviteten vedvarer i en periode på mere end 6 måneder;
- b) et foretagendes levering af tjenesteydelser, herunder tjenesteydelser af rådgivende art, gennem ansatte eller andet personale, som er antaget af foretagendet til det formål, men kun, hvor virksomhed af den omhandlede art vedvarer (i forbindelse med samme eller et dermed forbundet projekt) i det pågældende land i en eller flere perioder, som tilsammen overstiger 6 måneder inden for en 12-månedersperiode.
- c) fiskerivirksomhed, men kun hvor sådan virksomhed vedvarer i en periode på mere end 3 måneder inden for en 12-månedersperiode.

4. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver anden virksomhed for foretagendet af forberedende eller hjælpende karakter;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til samtidig udøvelse af flere af de i litra a) – e) nævnte virksomheder, forudsat at det faste driftssteds samlede virksomhed, der er et resultat heraf, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal et foretagende, i tilfælde hvor en person, der ikke er en sådan uafhængig repræsentant, som omhandles i stykke 6, handler på foretagendets vegne og har og sædvanligvis udøver i den anden kontraherende stat en fuldmagt til

at indgå aftaler i foretagendets navn, anses for at have et fast driftssted i denne anden stat med hensyn til hele den virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådanne forhold, som er nævnt i stykke 4, som, hvis de var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i nævnte stykke.

6. Et foretagende i en kontraherende stat skal ikke anses for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, forudsat at disse personer handler inden for deres sædvanlige erhvervsvirksomheds rammer. Hvor imidlertid en repræsentant udelukkende eller næsten udelukkende udøver virksomhed på dette foretagendes vegne, skal han ikke anses for en uafhængig repræsentant i dette stykkes betydning.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i denne anden stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, opbevarer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvori ejendommen er beliggende og skal omfatte enhver option eller tilsvarende rettigheder med hensyn til denne. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, samt rettigheder til at efterforske eller udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster samt rettigheder til beløb, beregnet på

grundlag af mængden eller værdien af produktionen fra sådanne forekomster; skibe og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller fra enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste indvundet af et foretagende i en kontraherende stat kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver en sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til:

- a) dette faste driftssted; eller
- b) salg i denne anden stat af varer af samme eller lignende art som dem, der sælges gennem dette faste driftssted; eller
- c) anden erhvervsvirksomhed, der udøves i den anden stat af samme eller lignende art som den, der udøves gennem dette faste driftssted.

Bestemmelserne i litra b) og c) finder ikke anvendelse, hvis foretagendet godtgør, at et sådant salg eller en sådan virksomhed ikke med rimelighed kunne være foretaget af dette faste driftssted.

2. Under iagttagelse af bestemmelserne i stykke 3 skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage de fra-

dragsberettigede omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan fortjeneste, der erhverves af et foretagende i en kontraherende stat fra forsikringsvirksomhed (inklusive genforsikring), der angår ejendom, der befinder sig i den anden kontraherende stat eller personer, der er hjemmehørende i denne anden stat – på tidspunktet for indgåelsen af forsikringskontrakten – beskattes i denne anden stat, uafhængig af, om foretagendet udøver sin virksomhed i denne anden stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Den skat, der opkræves i denne anden stat, skal imidlertid ikke overstige 2,5 pct. af bruttobeløbet af præmien.

5. Såfremt det har været sædvane i en kontraherende stat at fastsætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at fastsætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

6. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

7. Ved anvendelsen af de foranstående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode hvert år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

8. I tilfælde, hvor en fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibsfart, luftfart og containere

1. Fortjeneste ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

2. Sådan fortjeneste omfatter også indkomst ved anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhangere, pramme og lignende materiel til transport af containere), anvendt til transport af varer i international trafik, hvis denne indkomst udgør en del af den fortjeneste, som er omhandlet i det foregående afsnit.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et konsortium eller en international driftsorganisation.

4. Med hensyn til fortjeneste oppebåret af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 1 og 2 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS), Det Danske Luftfartsselskab (DDL).

Artikel 9

Indbyrdes forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor
  - a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
  - b) samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver indkomst, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes indkomst og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat i indkomsten for et foretagende i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – indkomst, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede indkomst er indkomst, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene mellem de to foretagender havde været de

samme, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en dertil svarende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af indkomsten. Ved reguleringen skal der tages hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

3. Bestemmelserne i stykke 2 skal ikke finde anvendelse i tilfælde af svig, forsætlig fejl eller forsømmelse.

Artikel 10

Udbytter

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvori det selskab, der betaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat der pålignes må, såfremt modtageren er udbyttets retmæssige ejer, ikke overstige:

- a) 10 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab, der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst fra andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, i hvilken det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, såfremt udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, i hvilken det selskab, der udbetaler udbyttet, er

F. t. l. vedr. Kongeriget Danmark og Republikken Argentina

hjemmehørende, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i den anden stat fra et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste nogen skat på ikke-udloddet fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst hidrørende fra den anden stat.

6. Intet i denne overenskomst skal forhindre en kontraherende stat i at påligne et selskabs fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted i denne stat, en skat, som er et tillæg til den skat, som ville blive pålagt fortjenesten i et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, forudsat, at denne tillægsskat ikke overstiger 10 pct. af denne fortjeneste, som ikke er blevet pålagt sådan tillægsskat i tidligere skatteår. Ved anvendelsen af denne bestemmelse betyder udtrykket »fortjeneste« den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted i en kontraherende stat i et år og tidligere år efter fradrag for alle skatter – udover den omtalte tillægsskat-, der er pålagt sådan fortjeneste af denne stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat på pålignes må, såfremt

modtageren er rentebeløbets retmæssige ejer, ikke overstige 12 pct. af bruttobeløbet af renten.

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, a) rente, der hidrører fra Argentina, skal være fritaget for argentinsk beskatning, når renten betales til:

(i) den danske stat, en politisk underafdeling, en lokal myndighed eller et dertil hørende offentligt organ;

(ii) Danmarks Nationalbank; Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene; Dansk Eksportfinansieringsfond; Danmarks Skibskreditfond; eller

(iii) enhver anden institution, svarende til de under punkt (ii) nævnte, og som fra gang til gang måtte blive aftalt mellem de kompetente myndigheder i de kontraherende stater;

b) rente, der hidrører fra Danmark, skal være fritaget for dansk beskatning, når renten betales til:

(i) den argentinske stat, en politisk underafdeling, en lokal myndighed eller et dertil hørende offentligt organ;

(ii) Argentinas Nationalbank (Banco de la Nacion Argentina); og Banken i Provensen Buenos Aires (Banco de la Provincia de Buenos Aires);

(iii) enhver organisation, der oprettes i staten Argentina efter undertegnelsen af denne overenskomst, og som er af tilsvarende karakter som de i litra a) (ii) nævnte, der er oprettet i Danmark, (de kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal ved gensidig aftale afgøre, om en sådan organisation er af tilsvarende karakter); eller

c) rente, der hidrører fra en kontraherende stat vedrørende et lån med løbetid på ikke under 3 år, som en af de institutioner som er nævnt eller henvist til i litra a) eller litra b) har garanteret for – og som betales til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og rente, der hidrører fra en kontraherende stat og som betales til banker eller kreditinstitutter i den anden kontraherende stat vedrørende lån med særlig fordelagtige rentesatser og med en

løbetid på mindst 3 år, kan kun beskattes i denne anden stat;

d) rente, der hidrører fra en kontraherende stat, kan kun beskattes i den anden kontraherende stat i tilfælde, hvor:

- (i) modtageren er hjemmehørende i denne anden stat, og
- (ii) denne modtager er et foretagende i denne anden stat, og er den retmæssige ejer af renten, og
- (iii) renten er betalt i henhold til en gæld, der hidrører fra dette foretagendes salg på kredit af enhver handelsvare eller ethvert udstyr af industriel, kommerciel eller videnskabelig art til et foretagende i den førstnævnte stat, undtagen i tilfælde, hvor salget har fundet sted mellem, eller gælden består mellem, forbundne personer.

4. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straffullæg som følge af for sen betaling skal ikke anses for renter i denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse, såfremt renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler renten, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, imidlertid har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket den gæld, hvoraf renten betales, er stiftet, og sådan rente afhol-

des af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådan rente anses for at hidrøre fra den stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

7. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler renten, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men den skat der pålignes må, såfremt modtageren er den retmæssige ejer af royaltybeløbet, ikke overstige:

- a) 3 pct. af bruttobeløbet, der betales for anvendelsen af, eller retten til at anvende nyheder;
- b) 5 pct. af bruttobeløbet, der betales for anvendelsen af, eller retten til at anvende en ophavsret til et litterært, dramatisk, musikalsk eller andet kunstnerisk arbejde (men ikke indbefattet royalties med hensyn til spillefilm og optagelser på film eller videobånd eller andre gengivelsesmidler til anvendelse i forbindelse med fjernsynsudsendelser);
- c) 10 pct. af bruttobeløbet, der betales for anvendelsen af, eller retten til at anvende ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for anvendelsen af, eller retten til at anvende, industrielt eller videnskabeligt udstyr, eller for oplysninger om industrielle eller videnskabelige erfaringer,

- og indbefatter betalinger for ydelse af teknisk bistand som defineret i stykke 3; og
- d) 15 pct. af bruttobeløbet af royalties i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for anvendelsen af disse begrænsninger.

3. Udtrykket »royalty« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende nyheder, enhver ophavsret til et litterært, dramatisk, musikalsk eller andet kunstnerisk arbejde, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for anvendelsen af, eller retten til at anvende, industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer, og indbefatter betalinger for ydelse af teknisk bistand, men kun såfremt sådan bistand er ydet uden for den stat, hvorfra betalingerne hidrører, og betalinger af enhver art med hensyn til spillefilm og optagelser på film eller videobånd eller andre gengivelsesmidler til anvendelse i forbindelse med fjernsynsudsendelser.

4. Bestemmelserne i stykke 2 skal ikke finde anvendelse, såfremt royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler royalties, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, imidlertid har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royalties er påtaget, og sådanne royalties afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådanne royalties anses for at

hidrøre fra den kontraherende stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når hensyn tages til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afståelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af ethvert formuegode, der er anvendt til økonomiske formål i en kontraherende stat af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, bortset fra de formuegoder, der er omfattet af stykkerne 1 og 2, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

4. Fortjeneste oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved afhændelse af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik eller af rørlig for-

mue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved afhændelse af aktier i et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat. Den skat, der pålignes, må imidlertid ikke overstige:

- a) 10 pct. af fortjenesten i tilfælde, hvor den direkte kapitalandel er på mindst 25 pct.;
- b) 15 pct. i alle andre tilfælde.

6. Med hensyn til kapitalgevinster oppebåret af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 3 kun finde anvendelse på den del af kapitalgevinsterne, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS), Det Danske luftfartsselskab (DDL).

7. Fortjeneste, oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved afhændelse i den anden kontraherende stat af ethvert formuegode, der befinder sig i denne anden stat, bortset fra de formuegoder, der er omfattet af de foranstående stykker i denne artikel, kan beskattes i begge de kontraherende stater i overensstemmelse med deres gældende lovgivning.

8. Fortjeneste ved afhændelse af ethvert formuegode, bortset fra de, der er omfattet af de foranstående stykker, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

9. I tilfælde, hvor en fysisk person, der har været hjemmehørende i en kontraherende stat for en periode af 5 år eller mere, er blevet hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal intet i denne artikel berøre den førstnævnte kontraherende stats ret til i henhold til dens nationale lovgivning at beskatte formueforøgelse, som denne person har opnået i forbindelse med aktier indtil tidspunktet for flytning af personens skattemæssige hjemsted.

I tilfælde, hvor aktierne derefter af afhændet og gevinsten ved en sådan afhændelse er beskattet i den anden kontraherende stat i henhold til bestemmelserne i denne artikel, skal denne anden stat indrømme fradrag i skatten af indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i den førstnævnte stat.

Et sådant fradrag skal imidlertid ikke kunne overstige den del af indkomstskatten, således som denne skat er beregnet inden indrømmelsen af fradraget, som kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i den førstnævnte stat i henhold til den første sætning i dette stykke.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat. Sådant indkomst kan imidlertid beskattes i den anden kontraherende stat, hvis:

- a) han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed, men kun i det omfang indkomsten kan henføres til dette faste sted; eller
- b) han opholder sig i den anden kontraherende stat i en eller flere perioder, der tilsammen udgør eller overstiger 90 dage inden for en 12-måneders-periode, men kun i det omfang indkomsten kan henføres til den virksomhed, der er udført i sådan eller sådanne perioder.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannende eller undervisende virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 ikke medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, såfremt:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger en periode på 183 dage i nogen 12 måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende kalenderår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som udføres om bord på et skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik og som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

4. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, modtager vederlag for personligt arbejde udført på et af Scandinavian Airlines System (SAS) i international trafik drevet luftfartøj, kan et sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

Artikel 16

Bestyrelses honorarer

Bestyrelses honorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenkab af medlem af bestyrelsen i et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsmand, ved hans i denne egenkab i den anden kontraherende stat udøvede virksomhed, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en sportsmand i hans egenkab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat,

i hvilken kunstnerens eller sportsmandens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst oppebåret ved virksomhed udøvet i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsmænd, hvis besøget i denne stat væsentligt er støttet af offentlige midler fra den anden kontraherende stat, en politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 18

Pensioner og livrenter

1.

- a) Pensioner (og andre lignende vederlag), der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- b) alle udbetalinger, periodiske såvel som ikke-periodiske, der foretages i henhold til sociallovgivningen i en kontraherende stat eller i henhold til en ordning med socialt sigte, oprettet af en kontraherende stat;
- c) enhver livrente, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat

kan beskattes i begge kontraherende stater.

2. Udtrykket »livrenter« betyder i denne artikel fastsatte beløb, der er periodisk betalbare til fastsatte tidspunkter, enten for livstid eller for et bestemt tidsrum eller et tidsrum, som låder sig bestemme, i henhold til en forpligtelse til at præstere disse betalinger mod rimeligt og fuldt vederlag i penge eller penges værdi (der ikke er tjenesteydelser).

Artikel 19

Offentligt hverv

1.

- a) Vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, dens underafdelinger eller myndigheder, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådant vederlag kan imidlertid kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende fysisk person, som:

- (i) er statsborger i denne stat eller
 (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. Bestemmelserne i artiklerne 15 og 16 skal finde anvendelse på vederlag, der udbetales for tjenesteydelser i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder.

Artikel 20

Studerende

Beløb, som en studerende eller en erhvervspraktikant, der er, eller som, umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager til sit underhold, sit studium eller sin uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 21

Andre indkomster

1. Indkomster, der oppebæres af en i en kontraherende stat hjemmehørende person, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på anden indkomst end indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, såfremt den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for den ubetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan indkomster, der oppebæres af en i en kontraherende stat hjemmehørende person, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, og som hidrører fra den anden kontraherende stat, også beskattes i denne anden stat.

IV. Beskatning af formue

Artikel 22

Formue

1. Formue bestående af fast ejendom, omhandlet i artikel 6, som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Formue bestående af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

3. Formue bestående af ethvert formuegode, der er anvendt til økonomiske formål, bortset fra de formuegoder, der er omfattet af stykkerne 1 og 2, og som ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

4. Formue bestående af skibe eller luftfartøjer, der anvendes i international trafik af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller luftfartøjer, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

5. Formue, der befinder sig i en kontraherende stat og som ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, bortset fra sådan formue, der er omfattet af de foranstående stykker i denne artikel, kan beskattes i begge kontraherende stater i overensstemmelse med deres gældende lovgivning.

6. Al anden formue, tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

7. Med hensyn til formue, der ejes af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS) skal bestemmelserne i stykke 4 kun finde anvendelse på den del af formuen, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS), Det Danske Luftfartsselskab (DDL).

Artikel 23

Virksomhed ud for kysten

1. Bestemmelserne i denne artikel skal finde anvendelse uden hensyn til enhver anden bestemmelse i denne overenskomst.

2. En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat og som ud for kysten i den anden kontraherende stat udøver virksomhed i forbindelse med efterforskning eller indvinding af naturforekomster i havbunden og undergrunden i denne anden stat, skal, såfremt bestemmelserne i stykkerne 3 og 4 i denne artikel ikke finder anvendelse, anses for at udøve denne virksomhed gennem et fast driftssted eller et fast sted i denne anden stat.

3. Bestemmelserne i stykke 2 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden udøves i en eller flere perioder, der sammenlagt ikke overstiger 30 dage inden for en 12 månedersperiode. Med hensyn til dette stykke skal imidlertid følgende gælde:

a) virksomhed, der udøves af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende, skal anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed i det væsentlige er den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

b) to foretagender skal anses for at være forbundne, hvis det ene direkte eller indirekte kontrolleres af det andet, eller begge direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere tredjepersoner.

4. Fortjeneste, oppebåret af et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved transport af forsyninger eller mandskab til et sted, eller mellem steder, hvor der i en kontraherende stat udøves virksomhed i forbindelse med efterforskning eller indvinding af naturforekomster i havbunden og undergrunden, eller ved drift af bugserbåde og andre hjælpefartøjer, der er knyttet til sådan virksomhed, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori foretagendet er hjemmehørende.

5.

a) Såfremt bestemmelserne under litra b) i dette stykke ikke finder anvendelse, kan gage, løn og lignende vederlag, der oppebæres af en i en kontraherende stat hjemmehørende person for arbejde knyttet til efterforskning eller indvinding af naturforekomster i havbunden og undergrunden i den anden kontraherende stat, beskattes i denne

anden stat i den udstrækning, lønarbejdet er udført uden for kysten i denne anden stat. Sådant vederlag kan imidlertid kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis arbejdet er udført uden for kysten for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat og hvis det varer i en eller flere perioder, der sammenlagt ikke overstiger 30 dage inden for en 12 månedersperiode.

b) Gage, løn og lignende vederlag, der oppebæres af en i en kontraherende stat hjemmehørende person for arbejde, udført om bord på et skib eller luftfartøj, der transporterer forsyninger eller mandskab til et sted, eller mellem steder, hvor der i en kontraherende stat udøves virksomhed i forbindelse med efterforskning eller indvinding af naturforekomster i havbunden eller undergrunden, eller for arbejde, der udføres om bord på bugserbåde og andre hjælpefartøjer, der er knyttet til sådan virksomhed, kan kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendet er hjemmehørende.

6. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af:

a) rettigheder til efterforskning eller indvinding; eller

b) formuegoder, der befinder sig i den anden kontraherende stat og som anvendes i forbindelse med efterforskning eller indvinding af naturforekomster i havbunden og undergrunden, beliggende i denne anden stat

kan beskattes i denne anden stat.

I dette stykke betyder »rettigheder til efterforskning eller indvinding«
rettigheder til aktiver, som skal udvindes ved efterforskningen eller indvindingen af naturforekomster i havbunden og undergrunden i den anden kontraherende stat, herunder rettigheder til andele i eller til fordele af sådanne aktiver.

V. Metoder til undgåelse af dobbeltbeskatning

Artikel 24

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. I Argentina:

a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Argentina, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Argentina

- (i) indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Danmark;
- (ii) indrømme fradrag i den pågældende persons formueskat med et beløb svarende til den formueskat, som er betalt i Danmark;
- b) Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, beregnet uden sådant fradrag, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Danmark.
2. I Danmark:
- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Argentina, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i punkt c) medfører andet,
- (i) indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Argentina;
- (ii) indrømme fradrag i den pågældende persons formueskat med et beløb svarende til den formueskat, som er betalt i Argentina;
- b) Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, beregnet uden sådant fradrag, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Argentina;
- c) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Argentina, kan Danmark medregne denne indkomst eller formue i beskatningsgrundlaget, men skal i skatten af indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten, henholdsvis formueskatten, som svarer til den indkomst, der hidrører fra Argentina, eller den formue, der ejes i Argentina.
- d) Hvor der i medfør af lovgivningen i Argentina er indrømmet fritagelse for eller nedsættelse af argentinsk skat, der, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7 i denne overenskomst, skal betales af fortjeneste, som et dansk foretagende har oppebåret fra et fast driftssted beliggende i Argentina, skal der i henhold til litra a) (i) og litra b) indrømmes fradrag i dansk skat for argentinsk skat, som om en sådan fritagelse eller nedsættelse ikke var blevet indrømmet. Det er en forudsætning herfor, at det faste driftssted driver erhvervsmæssig virksomhed (bortset fra virksomhed inden for den finansielle sektor), og at ikke mere end 25 pct. af sådan fortjeneste består af renter og obligationer eller består af fortjeneste, der hidrører fra tredjestater.
- e) Bestemmelserne i litra d) skal finde anvendelse under forudsætning af, at nedsættelsen af eller fritagelsen for skat har hjemmel i nogle af de følgende bestemmelser i argentinsk lovgivning:
- lovene 19.640 og 22.095, inklusive lovene 20.560, 21.608 og 22.021 (og de love, der har udstrakt de ved lov 22.021 hjemlede skattebegunstigelser til andre provinser end dem, der oprindeligt var omfattet af den sidstnævnte lov), i det omfang de var gældende på datoen for undertegnelsen af denne overenskomst og ikke er blevet ændret senere, eller kun er ændret i så uvæsentligt omfang, at de ikke har ændret karakter generelt, eller
  - enhver anden bestemmelse, der efterfølgende måtte blive indført og som hjemler en skattebegunstigelse, forudsat at der er truffet aftale mellem de kontraherende staters kompetente myndigheder om, at sådanne bestemmelser er af væsentlig tilsvarende karakter, på betingelse af, at de ikke senere er blevet ændret, eller kun er ændret i så uvæsentligt omfang, at deres karakter ikke er ændret generelt.
- f) I tilfælde, hvor udbytte er betalt af et selskab, der er hjemmehørende i Argentina, til en person (som er et selskab), der er hjemmehørende i Danmark, og som direkte eller indirekte ejer 25 pct. eller mere af aktiekapitalen i det førstnævnte selskab, skal sådant udbytte være fritaget for skat i Danmark, forudsat at det udbyttebetalende selskab driver erhvervsmæssig virksomhed (bortset fra virksomhed inden for den finansielle sektor), og at ikke over 25 pct. af selskabets indkomst består af renter og fortjeneste fra afhændelse af aktier og obligationer eller består af fortjeneste, der hidrører fra tredje stater.
- g) Bestemmelserne i litra d) og f) skal finde anvendelse i de første 10 år, hvori overens-

komsten er gældende. De kompetente myndigheder skal rådføre sig med hinanden for at afgøre, om denne periode skal forlænges. En sådan forlængelse skal være gældende fra den dato og under igttagelse af sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende ophør, som fastsættes ved forhandling mellem de kontraherende stater gennem udveksling af noter ad diplomatisk vej eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige procedurer.

VI. Særlige bestemmelser

Artikel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, især med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal ikke i nogen af de kontraherende stater kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, især med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person hjemmehørende i den førstnævnte stat. På samme måde skal enhver gæld, som et foretagende i en kontraherende stat har til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue under samme betingelser, som hvis gælden var blevet stiftet over for en person, hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive underkastet.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 26

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, i hvilken han er hjemmehørende eller, såfremt tilfældet er omfattet af artikel 25, stykke 1, for den kompetente myndighed i den af de kontraherende stater, i hvilken han er statsborger. Sagen skal forelægges inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham underretning om den foranstaltning, der medfører beskatning, som

ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten.

3. En kontraherende stat skal ikke, efter udløbet af de tidsfrister, der er fastsat i dens nationale lovgivning, og, i alle tilfælde efter 5 år fra udløbet af den skatteperiode, i hvilken den pågældende indkomst er indtjent, forhøje beskatningsgrundlaget for en person, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, ved i beskatningsgrundlaget at medtage indkomstelementer, der også er blevet pålagt skat i den anden kontraherende stat. Dette stykke skal ikke finde anvendelse i tilfælde af svig, forsætlig fejl eller forsømmelse.

4. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

5. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af aftaler i overensstemmelse med de foranstående stykker. Når det for tilvejebringelsen af en aftale skønnes ønskeligt, at der finder en mundtlig forhandling sted, kan en sådan finde sted i et udvalg bestående af repræsentanter for de kompetente myndigheder i de kontraherende stater.

Artikel 27

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraheren-

de stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der modtages i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse, eller klagebehandling i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retsforhandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28

Personer ansat ved diplomatiske og konsulære repræsentationer

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske eller konsulære repræsentationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 29

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til de områder, hvorover Danmark har suveræniteten og som specielt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse eller til ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og be-

tingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej og i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater har aftalt andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 31 også – på den måde, som er angivet i nævnte artikel – bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på ethvert område, til hvilket den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 30

Ikrafttræden

1. De kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft 30 dage efter datoen for den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser skal have virkning i begge kontraherende stater:

- a) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden på indkomst som oppebæres den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår;
- b) for så vidt angår andre skatter på indkomst og formue, på skatter, der kan pålignes for ethvert skatteår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter det kalenderår, i hvilket overenskomsten træder i kraft.

3. Overenskomsten mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Argentinas regering til undgåelse af dobbeltbeskatning af indtægter, der hidrører fra skibsfarts- og luftfartsvirksomhed, indgået ved noteudveksling den 15. december 1948, skal ikke have virkning for nogen periode, i hvilken nærværende overenskomst har virkning.

Artikel 31

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udgangen af ethvert kalenderår, der følger efter et tidsrum på 6 år fra den dato, hvor overenskomsten trådte i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre at have virkning i begge kontraherende stater:

- a) for så vidt angår skatter indeholdt ved kilden på indkomst som oppebæres den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket underretningen er givet;
- b) for så vidt angår andre skatter på indkomst og formue, på skatter, der kan pålignes for ethvert skatteår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter det kalenderår, i hvilket underretningen er givet.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i Buenos Aires, den 12. december 1995 i to originaleksemplarer på dansk, spansk og engelsk, således at samtlige tekster har lige gyldighed. I tilfælde, hvor der opstår uoverensstemmelser om fortolkningen, skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmarks
regering

Leif Donde

For Republikken Argentinas
regering

Fernando Enrique Petrella

PROTOKOL

1. Med hensyn til artikel 7:

- a) For så vidt angår stykke 3 er der enighed om, at intet i dette stykke skal pålægge en kontraherende stat at tillade fuldt fradrag for visse udgifter, når sådanne på nogen måde i henhold til statens nationale lovgivning er begrænset med henblik på fastsættelsen af fortjeneste, eller tillade fradrag for nogen udgift, som der, på grund af dens art, ikke generelt indrømmes fradrag for i henhold til denne stats skattelovgivning;
- b) For så vidt angår stykke 6 skal eksport af varer, der er indkøbt af et foretagende, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, uanset bestemmelserne i artikel 5, stykke 4, litra d) i denne overenskomst, vedblive at være underlagt gældende national lovgivning vedrørende eksport.

2. Med hensyn til artiklerne 7 og 12:

Leasing-betalinger, der hidrører fra en kontraherende stat og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat for leasing med forkøbsret (leasing med ret til at erhverve maskinelt, videnskabeligt eller industrielt udstyr), skal være fritaget for skat i den førstnævnte kontraherende stat i henhold til de betingelser, der er fastsat i dens interne lovgivning.

3. Med hensyn til artikel 12:

- a) For så vidt angår Argentina skal den sats, der er fastsat i stykke 2, litra b), kun finde anvendelse i tilfælde, hvor royaltobeløbet (for ophavsret) betales til forfatteren selv eller hans efterkommere.
- b) (i) For så vidt angår Argentina skal den rate, der er fastsat i stykke 2, litra c) kun finde anvendelse, når de i henhold til den interne lovgivning fastsatte krav (registrering, verifikation og autorisation), efter omstændighederne, er opfyldt.
- (ii) For så vidt angår betalinger for teknisk bistand skal den skat, der opkræves i henhold til stykke 2, litra c), fastsættes efter at der er indrømmet fradrag for de udgifter, der direkte er forbundet med sådan virksomhed.
- (iii) For så vidt angår betalinger for anvendelsen af eller retten til at anvende boplatforme, skal den skat, der opkræves i henhold til stykke 2, litra c), fastsættes efter at der er indrømmet fra-

drag for de nødvendige udgifter, der er betalt af udlejeren i forbindelse med udlejen af sådant udstyr, i det omfang sådanne udgifter, i overensstemmelse med betingelserne i kontrakten, skal udredes af den nævnte udlejer.

4. I tilfælde, hvor skatten er blevet opkrævet ved kilden med et højere beløb end det, der kan pålignes i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst, skal ansøgning om refusion af det overskydende beløb indsendes til den kompetente myndighed i den stat, der har opkrævet skatten, inden for en periode af tre år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten er blevet opkrævet. Refusionen skal gives inden for en periode af 12 måneder fra den dato, på hvilken anmodningen om refusion er blevet forelagt den kompetente myndighed. Perioden på 12 måneder kan forlænges, hvis begge de kontraherende stater er enige om, at fornøden dokumentation ikke er blevet forelagt de kompetente myndigheder.

5. Med hensyn til artikel 13:

Stykke 9 skal kun finde anvendelse på fortjeneste ved afhændelse af hovedaktionæraktier. En hovedaktionær er en person, der (alene eller med en gruppe af nærtbeslægtede) på noget tidspunkt, inden for de sidste fem år før afhændelsen, har ejet 25 pct. af aktiekapitalen eller kontrolleret mere end 50 pct. af stemmeretten, der er knyttet til aktiekapitalen.

6. Med hensyn til artikel 24:

- a) Der er enighed om, at bestemmelserne i denne overenskomst ikke skal fortolkes således, at de forhindrer en kontraherende stat i at anvende de bestemmelser om tynd kapitalisering, som måtte være fastsat i den nationale lovgivning;
- b) Den metode, der er beskrevet i stykke 2, litra c) er eksemptionsmetoden med progressionsforbehold.

7. Hvis Argentina efter den 25. marts 1994 undertegner en dobbeltbeskatningsoverenskomst med en tredje stat, der er medlem af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), og som

- a) fastsætter regler vedrørende beskatning af et fast driftssted – som anført i artikel 10, stykke 6 i denne overenskomst-, og som er mere favorabel end de regler, der er fastsat i det nævnte stykke, eller
- b) begrænser kildelandets beskatning af betalinger i form af udbytte, renter og royalties, jf. artiklerne 10, 11 og 12, til en sats, der er

lavere end den, der er fastsat i denne overenskomst, skal de mere favorable regler eller den lavere sats (inklusive en fritagelse) automatisk finde anvendelse ved anvendelsen af denne overenskomst fra den dato, på hvilken den førstnævnte overenskomst trådte i kraft.

Det samme skal gælde, hvis Argentina accepterer at udelukke nogen art af rettighed eller formuegode fra definitionen af royalties i artikel 15, stykke 3.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i Buenos Aires, den 12. december 1995 i to originaleksemplarer på dansk, spansk og engelsk, således at samtlige tekster har lige gyldighed. I tilfælde, hvor der opstår uoverensstemmelser om fortolkningen, skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmarks
regering

Leif Donde

For Republikken Argentinas
regering

Fernando Enrique Petrella

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget går ud på at gennemføre den nye dansk-argentinske dobbeltbeskatningsoverenskomst ved lov.

Overenskomsten har til formål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at de to stater beskatter samme person, herunder selskaber, af samme indkomst. Dette sker typisk, når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Overenskomsten indeholder derfor regler, som regulerer hvilken stat, der kan beskatte forskellige typer indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten). Desuden indeholder overenskomsten en bestemmelse om, hvordan bopælsstaten skal *lempe* dobbeltbeskatningen, når overenskomsten tillægger kildestaten beskatningsretten til en given type indkomst. Denne bestemmelse, kaldet »metodebestemmelsen«, er nødvendig som følge af, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke afskærer bopælsstaten fra at medregne indkomsten i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves således »efterfølgende«.

Hovedprincippet i metodebestemmelsen er *ordinær credit*, hvilket fremgår af artikel 24. Dette indebærer for Danmarks vedkommende, at hvis en fysisk person eller et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra en kilde i Argentina, og Argentina efter overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst, skal Danmark som bopælsstat nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i Argentina. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den danske skat af den pågældende indkomst. Lempelsen sker således efter helt det samme princip, som findes i de interne danske regler om creditlempelse, jf. Ligningslovens § 33.

Overenskomsten indeholder dog visse undtagelser fra dette hovedprincip, jfr. gennemgangen af aftalens artikel 24 nedenfor.

Endvidere indeholder overenskomsten bestemmelser, hvorefter de to stater skal bistå hinanden med udveksling af oplysninger.

Den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst, der blev undertegnet i Buenos Aires den 12. december 1995, er den første fuldstændige skatteaftale mellem Danmark og Argentina. Tidligere har alene foreligget en aftale til undgåelse af dobbeltbeskatning af indkomst, oppebåret ved skibs- og luftfartsvirksomhed. Denne aftale ophører samtidig med, at nærværende overenskomst får virkning.

Overenskomsten følger i vidt omfang det danske forhandlingsoplæg, der, bortset fra bestemmelserne om pensioner og renter, baserer sig på den af OECD udarbejdede aftalemodel, i det følgende kaldet OECD - modellen. Overenskomsten indeholder dog på flere punkter elementer fra den aftalemodel, der er udarbejdet af FN som model for overenskomster, indgået mellem industrilande og udviklingslande, i det følgende kaldet FN - modellen.

Disse elementer vil nærmere blive omtalt under gennemgangen af de enkelte artikler.

Forslaget skønnes ikke at ville have nævneværdige administrative konsekvenser for Told- og Skat.

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Lovforslagets økonomiske og erhvervs-mæssige konsekvenser:

Formålet med dobbeltbeskatningsaftaler er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem aftalelandene. Hermed får virksomheder og personer i det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af større klarhed om de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Aftalen med Argentina indeholder skattemæssige incitamentter til investering i Argentina. Blandt incitamentterne er, at Danmark i en 10-årig periode indrømmer matching credit vedrørende indkomster fra Argentina til Danmark i form af fortjeneste fra et fast driftssted, bortset fra virksomhed inden for den finansielle sektor. Endvidere indrømmer Danmark skattefrihed for udbytte fra argentinske datterselskaber, når danske moderselskaber ejer mindst 25 pct.

af aktierne i argentinske selskaber, bortset fra udbytte fra finansielle virksomheder.

Endvidere indeholder aftalen mest-begunstigelsesbestemmelser, der sikrer, at danske virksomheder ikke i konkurrencemæssig henseende stilles ringere end udenlandske konkurrenter.

Endelig er der medtaget regler, der regulerer beskatningen af indkomst fra virksomhed i forbindelse med efterforskning og udvinding af kulbrinter og mineraler. Disse regler er i vidt omfang udformet i overensstemmelse med danske ønsker.

På denne baggrund vurderes overenskomsten at være til fordel for både dansk erhvervsliv og det danske samfund, men der er antagelig tale om begrænsede beløbsstørrelser for nærværende.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den foreslåede § 1, stk. 1, foreskriver, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten skal gælde som lov her i landet. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten er derfor optaget som bilag til loven.

a. Dette medfører, at beskatningen efter den almindelige skattelovgivning kun kan gennemføres i det omfang, det er i overensstemmelse med overenskomsten.

b. Overenskomsten indeholder forbud mod diskrimination på skatteområdet, baseret på skatteyderens statsborgerskab. Dette gælder både for fysiske personer og selskaber. Der kan således ikke gennemføres dansk skattelovgivning, der diskriminerer argentinske statsborgere eller argentinske virksomheders faste driftssteder her i landet eller argentinsk-ejede foretagender her i landet.

Bestemmelsen forpligter dog ikke den ene stat til at indrømme personer, der bor i den anden stat, de personlige begunstigelser, lempelser eller nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område. (artikel 25).

c. § 1, stk. 1, medfører desuden, at de danske og argentinske myndigheder er berettiget til at yde og modtage administrativ bistand efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 27.

Dette omfatter administrativ bistand i form af udveksling af sådanne oplysninger der er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i overenskomsten eller i de to staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten.

Ingen af de to stater kan pålægges forpligtelser i denne forbindelse, der strider mod staternes lovgivning og forvaltningspraksis. Ej heller er de forpligtet

til at udlevere oplysninger, når disse ville afsløre forretningshemmeligheder m.v.

Efter § 1, stk. 2, træder overenskomsten i kraft, og får virkning i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 30.

I henhold til artikel 30, stk. 1, skal de to staters regeringer give hinanden underretning, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. For Danmarks vedkommende vil dette sige, når det foreliggende lovforslag er endeligt vedtaget.

I henhold til artikel 30, stk. 2, træder overenskomsten i kraft 30 dage efter den dag, udvekslingen af den sidste af de to i stk. 1 omhandlede underretninger sker.

Overenskomsten skal derefter have virkning for så vidt angår de skatter, der er omfattet af overenskomsten, for enhver skattepligtsperiode, der begynder den 1. januar eller senere, og som følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten er trådt i kraft.

Efter § 1, stk. 3, ophører den nugældende aftale vedr. skibs- og luftfartsvirksomhed med at have virkning i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 30, stk. 3. Dette vil sige, at den nugældende aftale ophører med at have virkning fra den dato, på hvilken den foreliggende overenskomst får virkning.

Indholdet af overenskomstens enkelte artikler

Artikel 1. De af overenskomsten omfattede personer.

Stk. 1 indeholder den almindelige bestemmelse om, at overenskomsten finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en eller begge stater.

Dette indebærer, at en person skal være fuldt skattepligtig i en eller begge stater for at være omfattet af overenskomsten. Den typiske situation er f. eks. den, at en person er fuldt skattepligtig til Danmark, og samtidig begrænset skattepligtig til Argentina af en indkomst med argentinsk kilde.

Overenskomsten gælder således ikke for personer, der kun er begrænset skattepligtige i begge stater.

Artikel 2. De af overenskomsten omfattede skatter.

Overenskomsten dækker såvel indkomst- som formueskatter.

I stk. 4 er bestemt, at overenskomsten skal finde anvendelse på skatter af væsentlig samme karakter, der efter undertegnelsen af aftalen pålægges som tillæg til eller i stedet for de i artiklen angivne skatter.

Artikel 3. Almindelige definitioner.

Bestemmelsen indeholder en række almindelige definitioner af udtryk, der anvendes i overenskomsten. I artiklen defineres bl.a. hvad der skal forstås

ved Danmark og Argentina, d.v.s. hvilket geografisk område overenskomsten er gældende for. Udtrykket »Danmark« omfatter i denne forbindelse ikke Færøerne og Grønland.

Udtrykket: »person« omfatter fysiske personer, selskaber og andre personsammenslutninger.

Udtrykket: »selskab« betyder enhver juridisk person eller sammenslutning, der i skattemæssig sammenhæng behandles som en juridisk person.

Bestemmelsen definerer endvidere »foretagende i en kontraherende stat«, »international trafik«, »kompetent myndighed« og »statsborger«. Begrebet statsborger har ikke blot den traditionelle betydning vedrørende fysiske personer. I overenskomstsammenhæng omfatter det også juridiske personer m.v., som er dannet i henhold til, eller består i kraft af, den gældende lovgivning i en kontraherende stat. Man kan derfor udmærket tale om et dansk selskab, som en dansk statsborger.

Når disse definitioner er generelle, betyder det, at alle steder hvor disse begreber optræder i overenskomsten, skal de forstås i overensstemmelse med definitionerne i denne artikel.

Stk. 2 indeholder den vigtige bestemmelse, at alle udtryk, der ikke er defineret i overenskomsten, skal have den betydning, det har i skattelovgivningen i den stat, der skal lægge begrebet til grund ved sin anvendelse af overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted.

Stk. 1 fastlægger hvad der skal forstås ved udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«.

»Hjemmehørende« er en person, der er fuldt skattepligtig til en stat i medfør af dennes lovgivning på basis af kriterier som bopæl, hjemsted, ledelsens sæde o.l. og som globalbeskattes, d.v.s. beskattes af indkomster, hvad enten de hidrører fra bopælslandet eller fra udlandet.

Hvis en person i henhold til stk. 1 anses for hjemmehørende i begge stater, er det nødvendigt at afgøre, i hvilken stat personen er hjemmehørende i overenskomstens forstand.

Dette hænger sammen med, at beskatningsretten til de forskellige typer indkomst, der er nævnt i de efterfølgende artikler, tillægges henholdsvis bopælsstaten eller kildestaten. Beskatningsretten kan også være delt mellem bopæls- og kildestat. Også i de tilfælde er det afgørende at vide, hvilken status hver af staterne har.

I tilfælde af fuld skattepligt til begge stater, indeholder resten af artiklen en række kriterier for, hvilken stat, der skal have forrang som hjemmehørende-stat (bopælsstat).

Synspunktet er, at skatteyderen er hjemmehørende der, hvor tilknytningskriterierne er de stærkeste.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til bestemmelserne i stk. 2.

Der nævnes en række kriterier i litra a-d.

Kriterierne skal anvendes i den rækkefølge de nævnes. Kun hvis det foranstående kriterium ikke giver en løsning, kan man gå videre til det næste.

For selskaber m.v. afgøres spørgsmålet i henhold til bestemmelsen i stk. 3.

Artikel 5. Fast driftssted.

Artiklen definerer, hvad der skal forstås ved fast driftssted.

Bestemmelsen er af stor vigtighed, idet det er en betingelse for, at kildestaten kan beskatte fortjeneste ved erhvervsvirksomhed, som drives dér af et foretagende i den anden stat, at erhvervsvirksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten, jf. artikel 7, stk. 1.

Bestemmelsen indeholder flere elementer fra FN-modellen, hvilket betyder, at der statueres fast driftssted i videre omfang end efter OECD - modellen.

Ifølge stk. 1, jf. stk. 2 omfatter udtrykket »fast driftssted« især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted eller en mine, olie- eller gaskilde.

I stykke 3 er bestemt, at et bygnings-, anlægs-, installations- eller montagearbejde eller tilsynsførende virksomhed i forbindelse hermed, skal udgøre et fast driftssted, hvis aktiviteten varer mere end 6 måneder. Fristen på 6 måneder følger af FN - modellen. Den er 12 måneder i OECD - modellen.

Endvidere får et foretagende, der leverer tjenesteydelser, herunder rådgivning, gennem ansatte eller andet personale, fast driftssted efter 6 måneder. Dette er en bestemmelse fra FN - modellen.

Endelig udgør fiskeri et fast driftssted, hvis fiskeriet varer i mere end 3 måneder. Bestemmelsen, der ikke er sædvanlig, omfatter fiskeri, der udøves i Argentinas økonomiske zone, der strækker sig 200 sømil ud fra kysten. Gældende regler i international ret giver ikke en stat ret til at beskatte sådan virksomhed uden for territorialfarvandet (strækker sig 12 sømil ud fra kysten), og det er fra argentinsk side oplyst, at man ikke vil gennemføre en beskatning, der er i strid med folkeretten. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i aftalemodellerne.

I stk. 4 opregnes en række aktiviteter, der ikke udgør et fast driftssted.

I stk. 5 bestemmes, at et foretagende, der har en afhængig agent, der handler på foretagendets vegne og som har og sædvanligvis udøver en fuldmagt i kildestaten til at indgå aftaler på foretagendets veg-

F. t. l. vedr. Kongeriget Danmark og Republikken Argentina

ne, skal anses for at have et fast driftssted i kildestaten med hensyn til agentens virksomhed.

I stk. 6 bestemmes, at en uafhængig agent i kildestaten ikke medfører, at der opstår et fast driftssted for det foretagende, der driver virksomhed dér gennem en sådan uafhængig repræsentant. I overensstemmelse med FN – modellen er det tilføjet, at en sådan repræsentant ikke skal anses for uafhængig, hvis han udelukkende eller næsten udelukkende udøver virksomhed for foretagendet.

Endelig er det bestemt i stk. 7, at det forhold, at et moderselskab i en af staterne har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab skal anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, ejer fast ejendom i den anden stat, kan den stat, i hvilken ejendommen er beliggende, beskatte indkomster fra denne.

Artiklen definerer, hvad der nærmere skal forstås ved fast ejendom.

Artiklen er i overensstemmelse med OECD – modellen.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Denne artikel skal ses i sammenhæng med artikel 5.

Stk. 1 fastslår, at erhvervsvirksomhed, som et foretagende hjemmehørende i den ene stat driver i den anden stat, ikke kan beskattes dér, medmindre erhvervsvirksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat.

Såfremt dette er tilfældet, kan den anden stat beskatte, men kun den del af foretagendets fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Herudover er det i overensstemmelse med FN – modellen bestemt, at foretagendet i den anden stat også kan beskattes af 1) fortjeneste ved salg af varer af samme eller lignende art som dem, der sælges gennem driftsstedet, og af 2) fortjeneste ved anden erhvervsvirksomhed i denne anden stat, når denne virksomhed er af samme eller lignende art som den, der udøves gennem driftsstedet.

Baggrunden for disse regler, der benævnes »force of attraction«, er et ønske om at hindre omgåelse af reglen om, at kun selve det faste driftsstedes virksomhed kan beskattes.

»Force of attraction« – princippet er dog modificeret i forhold til FN – modellen, idet det er bestemt, at reglen ikke skal finde anvendelse, hvis foretagendet kan godtgøre, at det omhandlede salg eller den

omhandlede virksomhed ikke med rimelighed kunne være foretaget af driftsstedet.

Stk. 2 fastslår, at »arm's length« – princippet skal være gældende ved fordelingen af beskatningsretten mellem det faste driftssted og hovedkontoret. Dette betyder, at der til det faste driftssted skal henføres den fortjeneste, som det forventes at ville have opnået, hvis det – i stedet for at afslutte forretninger med hovedkontoret – havde afsluttet forretninger med et uafhængigt foretagende.

Ifølge stk. 3 kan der ved fastsættelsen af et fast driftsstedes fortjeneste fratrækkes udgifter, der er afholdt til gavn for driftsstedet, uanset i hvilken af staterne sådanne udgifter er afholdt.

I stk. 4 er indsat en bestemmelse, hvorefter fortjeneste, der opnås ved *forsikring* af formuegoder i en stat, kan beskattes i denne stat, dog højst med 2,5 pct. af bruttopræmien. En tilsvarende bestemmelse er ikke indeholdt i aftalemodellerne, men er accepteret i flere tidligere overenskomster.

Stk. 5 og 6 indeholder yderligere regler om opgørelsen af det faste driftsstedes fortjeneste.

Stk. 8 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, som er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Stykke 7 fastlægger denne artikels forhold til andre artikler, der særskilt behandler indkomster, der også indgår i den her nævnte fortjeneste.

Artikel 8. Skibsfart, luftfart og containere

Ifølge stk. 1 kan fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en stat ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik, kun beskattes i denne stat.

I henhold til stk. 2 skal fortjeneste ved udleje m.v. af containere behandles i overensstemmelse med reglen i stk. 1. Det er en betingelse, at denne virksomhed knytter sig til skibs- og luftfartsvirksomheden.

Endelig er i stk. 3 indsat en bestemmelse, hvorefter fortjeneste, som oppebæres af SAS, vil blive beskattet i Danmark i forhold til Det Danske Luftfartselskabs andel i SAS.

Artikel 9. Forbundne foretagender.

Såfremt forbundne foretagender handler indbyrdes til andre priser eller under andre vilkår end de vilkår, der gælder mellem uafhængige parter, kan hver stat justere indkomstansættelsen for foretagendet i den pågældende stat efter det såkaldte »arms length« princip, jf. stk. 1.

Den anden stat skal i henhold til stk. 2 foretage en

korresponderende justering for foretagendet i denne stat, hvis den anser reguleringen for berettiget.

Ifølge stk. 3 er en stat ikke forpligtet til at foretage regulering, hvis der foreligger svig m.v.

Artikel 10. Udbytte.

Beskatningsretten til udbyttet er delt mellem bopæls- og kildestat.

Udbyttet kan som udgangspunkt beskattes i aktionærens bopælsstat, jf. stk. 1.

Udbyttet kan imidlertid også beskattes i den stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, d.v.s. kildestaten, jf. stk. 2.

Kildestaten beskatter udbyttet på bruttobasis.

Når aktionæren er et moderselskab, hvilket i den foreliggende overenskomst er defineret i stk. 2 som et selskab, der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det udloddende selskab, kan kildestaten beskattes med 10 pct. af udbyttets bruttobeløb. I OECD – modellen er skattesatsen i moder/datterselskabsforhold fastsat til 5 pct.

I alle andre tilfælde kan kildestaten beskattes med 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Begrebet »udbytte« defineres i bestemmelsen i stk. 3.

Heraf fremgår, at udbytte ud over den gængse forståelse af begrebet også omfatter »indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.«

Såfremt udbytter indgår i et fast driftssteds indkomst, og aktiebesiddelsen, som ligger til grund for udlodningerne, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådanne udbytter i henhold til stk. 4 imidlertid beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed, og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7.

Stk. 5 indeholder et forbud mod, at en stat, med henvisning til, at et selskabs indkomst er oppebåret derfra, beskatter udbytter, der udloddes af et selskab i den anden stat, ud over de tilfælde, hvor aktionæren er bosiddende i den førstnævnte stat, eller udbytterne tilfalder et fast driftssted i denne stat. Dette gælder både udloddet og ikke-udloddet fortjeneste.

Stk. 6 indeholder adgang for en stat til at beskattes en filial af et selskab i den anden stat med, ud over selskabsskat, en form for udbytteskat på højst 10 pct. En tilsvarende bestemmelse går igen i Argentinas senere overenskomster.

Artikel 11. Renter.

Efter hovedreglerne i stk. 1 og stk. 2, er beskatningsretten delt mellem bopælsstaten og kildestaten.

Udgangspunktet er, at bopælsstaten beskatter renteindtægten. Kildestaten kan dog også beskattes, men skatten må ikke overstige 10 pct.

I stk. 3 er opregnet tilfælde, hvor renten kun kan beskattes i »långiverstaten«. Således fritages renter af statslån og lån fra hel- og halvoftentlige institutioner fra beskatning i kildestaten. I Danmark er denne bestemmelse til gavn for Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene, Dansk Eksportfinansieringsfond og Danmarks Skibskreditfond. Bestemmelsen gælder også, hvis et lån er garanteret af en af de ovennævnte institutioner, eller hvis renten betales for lån, der er ydet på særlig fordelagtige rentevilkår.

Endelig kan renten ikke beskattes i »kildestaten«, hvis den er betalt i henhold til en gæld, der hidrører fra et foretagendes salg på kredit af handelsvarer eller udstyr af industriel, kommerciel eller videnskabelig art til et foretagende i den anden stat.

Begrebet »renter« defineres i stk. 4, medens stk. 5 bestemmer, at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, beskattes som erhvervsindkomst i henhold til artiklerne 7 eller 14.

Stk. 6 indeholder en definition af, hvilken stat der skal anses for at være kildestat, og stk. 7 indeholder det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties

I henhold til stk. 1 og 2, er beskatningsretten fordelt mellem bopælsstaten og kildestaten.

Udgangspunktet er, at bopælsstaten beskatter royaltyindtægten. Kildestaten kan dog også beskattes denne indtægt på basis af bruttobeløbet, men med forskellige satser alt efter hvilke royalties, der er tale om.

Satserne varierer fra 3 – 15 pct., men udgør 5 eller 10 pct. for de almindeligst forekommende royaltybetalinger.

Ifølge OECD – modellen kan royalties kun beskattes i bopælsstaten, men i overenskomster med udviklingslande er det helt almindeligt, at der er tillagt kildestaten en beskatningsret. Dette er også forudsat i FN – modellen.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 3. Definitionen er på tre punkter videre end definitionen i OECD – modellen. Den omfatter således også a) betalinger for nyheder, b) betalinger for anvendelsen af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr og c) betalinger for ydelse af teknisk bistand, men

kun når denne bistand er ydet uden for den stat, fra hvilken betalingerne hidrører.

Royaltyskatten indeholdes på grundlag af brutto-beløbet. Der kan være tale om en meget hård beskatning i de tilfælde, hvor der er store udgifter forbundet med indtægtsrhvervsen. Dette gælder især for de under b) og c) nævnte betalinger.

For at afbøde dette forhold er det for det første bestemt, at royaltyskatten på betalinger for anvendelsen af borerigge skal beregnes på nettobasis. For det andet er det bestemt, at betalinger for teknisk bistand skal beregnes *efter* fradrag for udgifter, der direkte er forbundne med aktiviteten. Den bredere definition af royalties er således mindre belastende for danske virksomheder end tilfældet er i flere ældre aftaler.

Der er endelig med hensyn artiklerne 10, 11 og 12 indsat en såkaldt *meistbegunstigelses - klausul*. Ifølge denne skal Argentina, hvis der efter den 25. marts 1994 med et tredjeland aftales gunstigere bestemmelser end dem, der er indeholdt i art. 10, stk. 6, accepteres lavere rater end dem, der er fastsat vedr. udbytte, renter eller royalties eller accepteres en snævrere royalty - definition, automatisk indrømme Danmark disse gunstigere vilkår. Herved er sikret, at danske virksomheder ikke i konkurrencemæssig henseende stilles ringere end andre lande.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved salg af fast ejendom kildestaten d.v.s. den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Efter stk. 2 tillægges beskatningsretten til fortjeneste ved afståelse af rørlig formue, der indgår i et fast driftssted eller fast sted, kildestaten, dvs den stat, hvori det faste driftssted er beliggende. Tilsvarende gælder, hvis det faste driftssted eller faste sted afhændes.

Ifølge stk. 3 kan fortjeneste ved afhændelse af forretningsaktiver, der anvendes i økonomisk øjemed og som ikke er omfattet af stk. 1 og 2, kun beskattes i den stat, hvori afhænderen er hjemmehørende. Denne bestemmelse omfatter f. eks. leaset udstyr og containere.

I henhold til stk. 4 kan fortjeneste ved afhændelse af skibe og luftfartøjer kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende.

I stk. 5 er bestemt, at fortjeneste ved afhændelse af aktier i et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat. Denne skat skal ikke kunne overstige de i art. 10, stk. 2, anførte satser. En lignende bestemmelse er anbefalet i FN - modellen.

Ifølge stk. 7 kan fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder, der befinder sig i den anden stat end den, hvor afhænderen er hjemmehørende, beskattes i begge stater.

Det følger af stk. 8, at fortjeneste ved afhændelse af øvrige formuegoder kun kan beskattes i den stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

Bortset fra stk. 5 følger bestemmelsen OECD - modellen med hensyn til de vigtigste kapitalgevinster.

Artikel 14. Frit erhverv.

Indkomst fra frit erhverv, som en person - såsom en selvstændig læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor - fra den ene stat udøver i den anden stat, kan beskattes i den anden stat, under forudsætning af:

- at den pågældende har et fast sted til sin rådighed i den anden stat; eller
- han opholder sig sammenlagt i denne anden stat 90 dage i nogen 12-måneders periode.

Den sidste bestemmelse er en afvigelse fra OECD-modellen. Bestemmelsen går imidlertid igen, med varierende dageantal, i en række dobbeltbeskatningsoverenskomster, også mellem industrialiserede lande.

Begrebet »fast sted« er, i modsætning til begrebet »fast driftssted«, ikke defineret i selve overenskomsten. Normalt vil der til fast sted blive krævet, at der er en lokalitet, som kunder kan henvende sig på. Liberalt erhverv kan imidlertid udøves i en række tilfælde, uden at der er en sådan lokalitet. Her er det blevet fundet rimeligt at anse udøvere af liberale erhverv, der tilbringer mere end 90 dage inden for 12 måneder i den anden stat, for at have en så nær erhvervsmæssig tilknytning til denne stat, at beskatning kan finde sted dér.

Artikel 15. Personligt arbejde i tjenesteforhold.

Hvis en person udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne stat beskatte lønnen (kildestatsbeskatning).

Dette gælder dog ikke, hvis arbejdstageren opholder sig i arbejdsstaten i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, og lønnen betales af en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i bopælsstaten, og vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller fast sted, som arbejdsgiveren har i arbejdsstaten, jf. stk. 1 og 2.

I henhold til stk. 3 kan løn ved arbejde ombord på skib eller luftfartøj, der anvendes i international trafik, beskattes i den stat, hvori skibs- eller luftfartsforetagendet er hjemmehørende.

Stykke 5 indeholder en bestemmelse om, at ansatte i SAS, der er bosiddende i Danmark, kun kan beskattes her.

Bestemmelsen er i det alt væsentlige i overensstemmelse med OECD - modellen.

Artikel 16. Bestyrelshonorarer.

I tilfælde, hvor en person, der bor i den ene stat, får bestyrelshonorarer som medlem af bestyrelsen i et selskab i den anden stat, kan denne anden stat beskatte honoraret (kildestatsbeskatning).

Artikel 17. Kunstnere og sportsfolk.

Efter stk. 1, kan den stat, hvor den pågældende optræder, beskatte vederlaget (kildestatsbeskatning).

Hvis vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsmanden selv – det vil ofte være et selskab, der beherskes af vedkommende –, kan kildestaten også beskatte, jf. stk. 2.

Danmark har kun ringe mulighed for at udnytte denne beskatningsret, idet dette kræver, at den udenlandske kunstner eller sportsmand har et så langvarigt engagement med en dansk arbejdsgiver, at der opstår et egentligt lønmodtagerforhold.

Stk. 3 bestemmer, at kildestaten ikke kan beskatte, når den pågældendes besøg i kildestaten i væsentligt omfang er støttet af offentlige midler fra bopælsstaten.

Dette afviger fra OECD-modellen, men er en meget praktisk regel der sikrer, at officielle kulturarrangementer ikke beskattes i kildestaten.

Artikel 18. Pensioner og livrenter.

Denne artikel omhandler alle pensioner, livrenter o. lign. ydelser. Artiklen omfatter også alle betalinger, der ydes i henhold til en stats sociallovgivning. Det er bestemt, at disse ydelser kan beskattes i begge stater. Artiklen afviger således væsentligt fra OECD - modellen, men er i overensstemmelse med det danske forhandlingsoplæg, hvorefter disse ydelser som almindelig regel bør kunne beskattes i den stat, hvor fra ydelsen betales.

Artikel 19. Offentligt hverv.

Vederlag m.v., der udbetales af staten, amter og kommuner for hverv, udført for denne stat m.v., kan kun beskattes i denne stat.

Hvis vederlaget imidlertid udbetales til en person, der er hjemmehørende i og arbejder i den anden stat, samt er statsborger i denne anden stat, eller ikke blev hjemmehørende i denne stat med det formål at udføre hvervet, kan bopælsstaten dog beskatte vederlaget.

Som et praktisk eksempel kan nævnes en lokalan-sat ved en ambassade.

Bestemmelsen gælder dog ikke for vederlag, der udbetales af en stat m.v. for varetagelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, som staten driver. I så fald skal bestemmelserne i artiklerne 15 og 16 finde anvendelse.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med OECD-modellen bortset fra, at den ikke indeholder specielle bestemmelser om beskatningen af pensioner. Alle pensioner er omfattet af den foregående artikel.

Artikel 20. Studerende.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til OECD-modellen.

Efter denne beskattes studerende og lærlinge ikke i den stat hvor de midlertidigt opholder sig for at studere, af de midler, de modtager fra udlandet til deres ophold eller uddannelse.

Den stat, hvori studierne mv. foregår, kan altså ikke beskatte beløb som den studerende f. eks. modtager fra forældre eller som modtages i form af udenlandske legater.

Artikel 21. Andre indkomster.

Der er tale om en opsamlingsbestemmelse, der styrer, hvad der skal ske med de indkomstarter, der ikke udtrykkeligt er nævnt i de forudgående artikler.

Artiklens stk. 1 og 2 er i overensstemmelse med OECD - modellen. Ifølge stk. 1 kan sådanne indkomstarter kun beskattes i den stat, hvori indkomstmodtageren er hjemmehørende.

I stk. 3 er det imidlertid bestemt, at sådanne indkomster også kan beskattes i den anden stat under forudsætning af, at de hidrører fra denne anden stat. Reglen i stk. 3 findes i FN - modellen og er tidligere accepteret af Danmark i flere overenskomster.

Artikel 22. Formue

Artiklen er i det væsentlige opbygget som artikel 13 (om »kapitalgevinster«).

Ifølge stk. 1 og 2 kan formue i form af fast ejendom og rørlig formue, der er en del af formen i et fast driftssted, beskattes i den stat, hvori ejendommen eller driftsstedet er beliggende.

I stk. 3 er bestemt, at formuegoder, der bruges forretningsmæssigt og som ikke er omfattet af stk. 1 og 2, kun kan beskattes i den stat, hvori ejeren er hjemmehørende.

Ligeledes kan formue, bestående af skibe og luftfartøjer i international trafik, kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

Anden formue, der ejes af en person, der bor i en stat, kan ifølge stk. 5 beskattes i begge stater forudsat, at formuen befinder sig i den anden stat. Hvis dette ikke er tilfældet kan formuen kun beskattes i den stat, hvor ejeren er bosat, jf. stk. 6.

Artikel 23. Virksomhed ud for kysten.

Denne bestemmelse findes ikke i OECD – modellen, men er medtaget efter dansk ønske.

I OECD – modellen er kun selve udvindingen af naturforekomster dækket, idet det fremgår af artikel 5, stk. 2, at en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes, skal anses for at være et fast driftssted. Det er imidlertid ønskeligt, at også forundersøgelser- og efterforskningsvirksomhed, der ofte involverer betydelige beløb, er reguleret i aftalen.

Ifølge stk. 2 skal den omhandlede virksomhed medføre, at der foreligger fast driftssted i den stat, hvor aktiviteten udøves.

I henhold til stk. 2 gælder dette dog ikke for virksomhed, der udøves i mindre end 30 dage inden for en 12 – måneders periode. Denne bestemmelse er fordelagtig i administrativ henseende. Der er i stykket indsat en bestemmelse, der tilsigter at hindre, at 30-dages reglen bliver omgået.

Fortjeneste ved forsyningssejlad m.v., såkaldt supply - virksomhed, der af et foretagende udøves til eller mellem steder ud for den anden stats kyst, hvor virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af naturforekomster i havbunden eller undergrunden udøves, kan i henhold til stk. 4 kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende. Denne virksomhed er ikke omfattet af artikel 8 (Skibs- og luftfart), da der ikke er tale om international trafik. Bestemmelsen er helt i overensstemmelse med dansk ønske.

Ifølge stk. 5, a) kan personer, der udfører arbejde i forbindelse med efterforskning eller udvinding af naturforekomster ud for kysten, beskattes i arbejdsstaten, hvis arbejdet varer i mere end 30 dage inden for en 12 - måneders periode.

I henhold til stk. 5, b) kan personer, der er beskæftiget med supply – virksomhed om bord på skibe eller luftfartøjer, jf. stk. 4, kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

I stk. 6 er bestemt, at fortjeneste ved afhændelse af 1) efterforsknings- og udnyttelsesrettigheder og 2) aktiver i den anden stat, der anvendes i forbindelse med den omhandlede virksomhed, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 24. Ophævelse af dobbeltbeskatning.

Artiklen fastlægger, efter hvilken metode der skal lempes, når der foreligger et tilfælde af dobbeltbeskatning.

Det påhviler bopælsstaten at lempe i alle de tilfælde, hvor kildestaten efter overenskomsten har en beskatningsret.

Danmark lempes som hovedregel efter metoden ordinær credit, svarende til den lempelsesmetode, der er indeholdt i ligningslovens § 33.

Efter creditmetoden sker lempelsen ved, at argentinsk skat, betalt af en indkomst, som Argentina har beskatningsretten til, fratrækkes i den danske skatteydners danske skat af den samme indkomst. Der kan dog ikke lempes med mere end den danske skat af den udenlandske indkomst.

Metodebestemmelsen indeholder foruden den ordinære creditbestemmelse, også en bestemmelse om eksemption.

Ved eksemption lempes skatten i bopælsstaten med den del af denne stats skat, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den udenlandske skat.

Eksempionslempelse gives i de tilfælde, hvor en indkomst *kun kan beskattes* i den stat hvor den stammer fra (*kildestaten*).

Der er tale om den såkaldte »eksemption med progressionsforbehold efter ny metode.« Heri ligger, at indkomsten fra udlandet indgår i beregningsgrundlaget. Ved den skatteberegning, der herefter skal foretages, får disse indkomster derfor progressionsvirkning for beskatningen som helhed.

Dette lempelsesprincip svarer til lempelsen for udenlandsk lønindkomst i henhold til ligningslovens § 33A.

Herudover giver Danmark i et begrænset omfang såkaldt *matching credit*, jf. stk. 2, litra d) – g). Ved begrebet »matching credit« forstås eksempelvis den situation, at et udviklingsland med henblik på at tiltrække udenlandske investeringer nedsætter skatten for nyetablerede udenlandske virksomheder, samtidig med at virksomhedens bopælsstat alligevel giver credit, som om virksomheden havde betalt fuld skat i kildestaten.

Danmark indrømmer *matching credit* i forbindelse med *erhvervsvirksomhed uden for den finansielle sektor*, udøvet gennem et fast driftssted i Argentina. Det er en betingelse, at højst 25 pct. af fortjenesten består af renter og fortjeneste ved afhændelse af aktiver og obligationer eller af fortjeneste fra tredjeland.

Endvidere indrømmes på samme betingelser, som der gives *matching credit* til faste driftssteder, dansk skattefritagelse for udbytter, der betales fra et argen-

tinsk datterselskab til et dansk moderselskab (ejendel mindst 25 pct.).

De nævnte bestemmelser om matching credit og skattefritagelse for udbytter gælder i 10 år fra aftalens ikrafttræden med mulighed for forlængelse.

Artikel 25. Ikke-diskriminering.

Bestemmelsen går ud på, at Danmark og Argentina ikke må diskriminere hinandens statsborgere. Dette gælder både personer og selskaber.

Forbudet gælder såvel beskatning som de vilkår, der er knyttet hertil, f.eks. regnskabskrav, frister m.v.

Statsløse personer, der er hjemmehørende i en af staterne, kan ligeledes påberåbe sig ikke-diskrimineringsbestemmelsen.

Artikel 26. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Såfremt en person mener, at han udsættes for en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten, kan han henvende sig til den kompetente myndighed i stat, hvor han er hjemmehørende.

Bopælsstaten skal, hvis den mener, at indsigelsen er begrundet, først søge selv at løse problemet. Hvis dette ikke er muligt, skal problemet søges løst ved gensidig aftale med den anden stat.

Overenskomsten pålægger ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når man dog i langt de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men aftalen rummer altså ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

I stk. 4 er det bestemt, at de kompetente myndigheder kan løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkning eller anvendelse af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

Artikel 26. Udveksling af oplysninger.

Efter bestemmelsen skal de to stater udveksle oplysninger om de skatter, der er dækket af overenskomsten, og som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i overenskomsten eller i intern lovgivning vedrørende disse skatter.

De modtagne oplysninger må kun bruges til skatteformål, og må kun meddeles til personer eller myndigheder, der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning eller klagebehandling.

Dette omfatter også domstole og forvaltningsmyndigheder.

De udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige på samme måde som oplysninger, der er indhentet efter intern lovgivning.

De modtagne oplysninger kan meddeles i offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

Ingen af staterne kan i denne forbindelse pålægges en forpligtelse til

-at udføre forvaltningsakter, der strider mod lovgivning og forvaltningspraksis i de to stater,

-at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge lovgivning og normal forvaltningspraksis i de to stater, eller

-at meddele oplysninger, der ville røbe erhvervs-mæssige o.l. hemmeligheder, eller oplysninger, der ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 28. Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer.

Overenskomsten berører ikke de skattemæssige begunstigelser, som disse medlemmer nyder i kraft af folkeretten eller særlige aftaler.

Artikel 29. Territorial udvidelse

Artiklen indeholder for Danmarks vedkommende hjemmel til en geografisk udvidelse af overenskomstens anvendelsesområde.

I praksis betyder det, at overenskomsten kan udvides til at gælde for Færøerne eller Grønland, der udtrykkeligt er holdt uden for definitionen af Danmark i artikel 3.

En sådan udvidelse forudsætter, at den ønskes af Færøernes eller Grønlands hjemmestyrer, og vil i givet fald ikke blive forelagt Folketinget, da skattekompetencen hører under hjemmestyernerne.

Artikel 30. Ikrafttræden.

Overenskomsten træder i kraft ved modtagelsen af underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser herfor er opfyldt i begge stater.

Overenskomsten får herefter virkning for indkomst for enhver skattepligtsperiode, der begynder den 1. januar eller senere, og som følger umiddelbart efter det år, hvor den nævnte underretning er sket.

Fra samme dato ophører den gældende overenskomst med at have virkning.

Artikel 31. Opsigelse.

Den nye overenskomst kan tidligst opsiges 6 år efter dens ikrafttræden.

Til § 2.

Efter § 2 træder denne lov i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 3.

Efter § 3 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.

Skatter er et område, der er undergivet hjemmestyrernes kompetence.

De dobbeltbeskatningsoverenskomster, der indgås mellem Danmark og andre stater, er lige så lidt gældende for Færøerne og Grønland som anden dansk skattelovgivning. Færøerne og Grønland kan imidlertid have en interesse i, at en given dansk overenskomst også skal gælde for deres respektive områder.

Som selvstyrende områder inden for det danske rigsfællesskab, kan Færøerne og Grønland ikke umiddelbart indgå en international aftale.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder derfor en bestemmelse om »territorial udvidelse« (artikel 30).

Med hjemmel i denne kan den foreliggende aftale i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til at gælde for Færøerne og/eller Grønland.

Om en sådan udvidelse skal foretages, og hvilke ændringer, der om fornødent skal foretages, beslutes helt af hjemmestyrerne.

Ændringer vil selsagt kun være gældende mellem det pågældende udland og Færøerne og/eller Grønland.

En sådan udvidelse vil ikke blive forelagt Folketinget til godkendelse under hensyn til, at området er omfattet af Færøernes og Grønlands hjemmestyrer.